

YLEISLAKKO

J ARJESTÖMME viimeisessä vuosikonventionissaan päätti alkaa toimimaan yleislakon aikaansaamiseksi ensi kevännä. Koska on osoittautunut, että kirjalliset anomukset ja oikeuslaitoksiin vetoamiset eivät vaikuta mitään luokkasotavankien vapauttamiseksi, niin tulee tämän alkavan yleislakon tarkoituksena olemaan sen avulla toveriemme vankiloista vapauttaminen, samalla kun sen kautta taistellemme parannuksia olosuhteisiimme.

Seuratessamme eri puolueiden lehtiä ja toimintaa, olemme nähneet niiden ottavan vissinlaisen kannan tähän kysymykseen. Poliittilliset työläisten järjestöjen nimillä ratsastavat puolueet ovat laskeneet mitä pirullisinta ivaa lehtiensä palstoilla I. W. W. liiton yleislakkopuuhasta ja lähteneet sitä suorastaan provoseeraamaan. Mutta siinä ei ole mitään ihmettelemistä, sillä sehän on heidän tapansa ollut aina, milloin työläiset ovat lähteneet omintakeiseen toimintaan, kysymättä lupaa "aivostolta." Poliittilliset työläisten johtajat ovat aina panneet kaikki voimansa liikkeelle, murskatakseen työläisten omintakeiset lakkotaistelut, jopa narranneet työläisiä lakonrikkureiksikin, murskaamaan omaa taisteluaan, kuten viimeisen Minnesotan raudankaivajain lakon aikana.

Kapitalistit eivät ole liioin sivuuttaneet välinpitämättömyydellä toimintaamme. Heidän sanomalehdistöstään olemme nähneet, että he ovat ottaneet pyrkimyksemme vakavalta kannalta. Varsinkin pohjoislännellä ovat kapitalistit seuranneet lakkoliikettämme niin tarkkaan kun heille suinkin on ollut mahdollista. He ovat nähneet tässä palkkajärjesteytssä liikkeessä piilevän jotain kauheaa, sellaista, mikä tulisi häiritsemään heidän riistomahdollisuuksiaan. Siksi he ovat kohdaltaan alkaneet tiivistämään joukkojaan tulevien kamppailujen varalta. Voitanee kysyä, että miksi erikoisesti lännellä kapitalistit varustautuvat paremmin, kuin muualla yleislakon varalle.

Kuten muistamme, taistelivat lännen metsätyöläiset voitokkaasti metsäparooneja vastaan vuosina 1917—1918 I. W. W:n johdolla, tai toisin sanoen he itse johtivat taisteluaan, käyttäen aseenaan työmaalakkoa. Tässä on otettava huomioon se, että tämä taistelu maailmansodan aikana, jolloin hallitseva luokka piti oikeutenaan laatia mitä

ankarimpia lakeja työläisten yhteispyrintöjen, sanalla sanoen, kaikenlaisen palkkatyöläisten luokkaliikkeen ehkäisemiseksi. Työläiset toiselta puolen käsittivät, että lait jäävät silloin merkityksettömiksi kun työläiset yksimielisesti lähtevät taisteluun työmaalla. Se oli itse asiassa passiivista taistelua työmaalla. Lännen työläiset sen taistelun taistelivat ja voittivat.

Tämä lakko silloin harpaannutti tuotannon. Se vaikutti vielä enemmän. Palkkatyöläisissä itsessään kasvoi solidarisuuden tunne ja osotti heille tehokkaasti uuden taistelunsa tehokkuuden. Tämä sellaisenaan oli hallitsevalle luokalle ankaruus isku. Se tietää, että milloin tahansa palkkatyöläiset luokkana käsittävät tuotannollisen merkityksensä, niin silloin ovat riiston päivät luetut. Siksi he nytkin hiovat aseitaan lännellä tarmokkaammin ja kiihkeämmin kuin muualla yleislakon varalta.

Viimeisten vuosikymmenien ajalla on ollut lukuisia yleis- eli suurlakkoja eri maanosissa. Joista toiset ovat olleet useampia valtakuntiakin käsittäviä, kuten esim. Venäjän ja Suomen suurlakko v. 1905. Koska miltei kaikki varsinkin Euroopassa käydyt yleislakot ovat olleet valtiollisia lakkoja, niin katson niiden menettelytapojen lähemmän selostamisen tämän asian yhteydessä tarpeettomaksi, koska kysymyksessä on teollisuustyöläisten yleislakko heidän itsensä kautta.

"Todellinen yleislakko," sanoo Bang, "on kuin räjähdys, joka yhdellä iskulla pysäyttää koko yhteiskuntaelämän suonen tykinän, muuttaen elävän ja alati kehittyvän yhteiskuntaelämistön jäykäksi ja hengettömäksi ruumiiksi. Se on kuin ryntäys vallitsevia oloja vastaan, ryntäys kymmentä kertaa uhkaavampi ja turmiollisempi kuin mikään aseellinen mellakka, koska se on luonteeltaan täysin rauhallinen, eikä ole tukahuttavissa poliisin patukoilla, tai sotaväen pistimillä. Yleislakko ei ole rajua toimintaa, se on päinvastoin toiminnasta pidättäytymistä, se on "vallankumousta kädet ristissä."

Vääjäämätön tosiasia on, että meidän on mahdoton saada aikaan lainauksessa tarkoitettua täydellistä yleislakkoa ensi kevännä Amerikassa. Siihen puuttuu perustekijä, se on työläisten tietoinen yhtenäisyys. Tämän maan järjestyneiden työläisten lukumäärä

on surkuteltavan pieni verrattuna järjestyttömiin. I. W. W. on ainoa vallankumouksellinen teollisuusjärjestö tässä maassa, ja senkin jäsenmäärä on verrattain pieni, verrattuna koko työväenluokan lukumäärään.

Nyt vaikka täten on asia, niin se ei suinkaan edellytä, että meidän olisi luovuttava taistelusta ja jätävä odottamaan siksi kunnes kaikki työläiset ovat järjestäytyneet. Ei suinkaan! Päinvastoin meidän on käytävä taisteluun rohkeina, tietoisina siitä, että taisteluissa joukkomme karaistuu, voimistuu ja kasvaa. Tiedämmekin, että meillä ei ole mitään menetettävää, vaan koko maailma voitettava. Kuitenkaan emme varustaudu taisteluun sen tähden, että pitäisimme siitä, vaan siksi, että siihen pakoittaa meitä sekä omamme että osatoveriemme kohtalo.

Järjestöllämme pienuudestaan huolimatta on suuri tuotannollinen merkitys ja se lähtiessään liikkeelle tulee häiritsemään tuotannon kulkua huomattavassa mittakaavassa, varsinkin meriliikenne ja metsäteolli-

suuksien aloilla, joissa järjestömme jäseniä on eniten. On myös historiallinen tosiasia, että milloin hyvänsä joku järjestynyt työläisryhmä on lähtenyt taistelemaan parempien olosuhteiden puolesta, ovat ne saaneet tukea muilta järjestyneiltä ja järjestymättömiltä työläisiltä. Joten ei ole mitään syytä epäillä käyvän samoin eteenkin päin, sillä onhan kaikilla työläisillä yhteinen vihollinen tänäkin päivänä ja tulee edelleen olemaan, niin kauan kun työläiset yhteisvoimin sen kukistavat. Ja siinä suuressa tehtävässä, työläistoveri, ken lienetkin, tarvitaan meidän kaikkien yhtenäistä toimintaa, kestävyyttä ja uhrautuvaisuutta.

Saadaksemme yleislakkomme mahdollisimman laajakantoiseksi, on meidän uhrattava voimamme ja energiamme sen onnistumiseen. Meidän täytyy ottaa se sydämenasiaksemme, asiaksi sellaiseksi josta riippuu oma sekä osatoveriemme vapaus. Siis tehkäämme selväksi itsellemme ja muille palkkaorjille, että yleislakko on yksi tehokkaimpia aseita meille aukaistaksemme vankilain muurit ja katkaistaksemme orjuuskahleemme.

G. L.

CHICAGON RAKENNUSTEOLLISUUDESTA

RAKENNUSTEOLLISUUS on yksi Amerikan merkillisimpiä teollisuuksia. Tuskin yksikään toinen teollisuusala on jaoteltu niin moneen eri ammattialaan kuin on rakennusteollisuus tänä päivänä. Sen kaikilta puolilta selostaminen olisi liian suuritöinen tehtävä, siksi tässä tulenkin koskettelemaan tätä teollisuutta pääpiirteissään ja melkein ylimalkaisesti pitäen paikallisia oloja silmällä, otaksuen niillä olevan huomattavasti yhtäläisyyttä koko rakennusteollisuuden kanssa.

Viime vuotena on rakennusteollisuudessa ollut huomattavaa elpymistä etenkin Chicagossa. Johtuen tietysti monistakin syistä, vaan huomattavimpana voimme pitää seikkaa, että sota- ja sitä seuraavina vuosina rakennusteollisuus melkein kokonaan pääsi halvautumaan, kuin myöskin kiinteistöverojoen huimaavaa nousemista sodan jälkeen, siten tehden pienet ja epäkäytännölliset rakennukset omistajilleen tappiota tuotaviksi.

Minulla ei ole käytettävissä tarkkoja tilastoja tämän teollisuusalan kaikilta eri

puolilta. Kuitenkin antaakseni lukijoille jonkunlaisen yleiskäsityksen Chicagon rakennusteollisuudesta ja siinä työskentelevien työläisten järjestäytymismuodoista, lainaan virallisista tilastoista seuraavat numerot: Vuotena 1920 rakennettiin yhteensä 3,745 rakennusta, ollen niiden rahallinen arvo 79,192,650 dollaria; vuoden 1922 yhtenätoista ensimmäisenä kuukautena oli rakennusten luku 11,777 ja niiden rahallinen arvo 193,438,810 dollaria. Samojen tilastojen mukaan Chicagon rakennusteollisuudessa v. 1920 työskenteli keskimäärin 66,000 työläistä. Verraten rakennusten lukumäärään ja arvoon, on työläisten lukumäärä viime vuonna ollut huomattavasti suurempi ja tullenee olemaan edelleenkin, sillä tämän teollisuuden nousuaika ei ole vielä lopussa.

Ammattitain järjestäytyminen on ollut tehotonta.

Chicagon rakennustyöläiset ovat aikoinaan olleet melko hyvin järjestyneitä, katsoen asiaa ammatilliselta näkökannalta. Kaikkiaan 48 eri ammattialaa aikoinaan